

Konvencija 19

KONVENCIJA O JEDNAKOM TRETMANU STRANIH I DOMAĆIH RADNIKA U ODNOSU NA ODŠTETE ZA NESREĆE NA RADU

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom sedmom zasjedanju 19. svibnja 1925., i odlučivši prihvatiti određene prijedloge u svezi s jednakim tretmanom domaćih i stranih radnika u odnosu na odštete za slučaj nesreće na radu, a što je uključeno u drugu točku dnevnog reda zasjedanja, i

odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije; usvaja petog lipnja tisuću devetsto dvadesetpete godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o jednakom tretmanu (odšteta za slučaj nesreće na radu) iz 1925. na ratifikaciju članicama Međunarodne organizacije rada u skladu s odredbama Statuta Međunarodne organizacije rada:

Članak 1.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju se obvezuje da će državljanima bilo koje članice koja je ratificirala ovu Konvenciju, a koji pretrpe tjelesnu ozljedu uzrokovanu nesrećom na radu koja se dogodila na njezinom području, ili prema uzdržavanim članovima njihovih obitelji, osigurati jednak tretman kao i svojim državljanima.

2. Ova jednakost tretmana se jamči stranim radnicima i uzdržavanim članovima njihovih obitelji bez ikakvog uvjeta u pogledu prebivališta. U odnosu na plaćanja koja bi članica ili njezini državljani morali, primjenjujući ovo načelo, izvršiti izvan područja te članice, mjere koje se moraju usvojiti, ako to bude potrebno, utvrdit će se posebnim sporazumom između zainteresiranih članica.

Članak 2.

Između zainteresiranih članica mogu se zaključiti posebni sporazumi kako bi se utvrdilo da se na odštetu za nesreću na radu koju radnik doživi dok je privremeno ili s prekidima zaposlen na području jedne članice obavljajući poslove za poduzeće smješteno na području druge članice primjenjuju zakoni i drugi propisi ove druge članice.

Članak 3.

Članice koje ratificiraju ovu Konvenciju i koje još nemaju sustav, bilo kao sustav osiguranja bilo na drugi način, plaćanja odštete radnicima za nesreće na radu, obvezuju se ustrojiti takav sustav u roku od tri godine od datuma svoje ratifikacije.

Članak 4.

Članice koje ratificiraju ovu Konvenciju obvezuju se nadalje jedna drugoj pružati pomoć u cilju olakšavanja primjene Konvencije i provođenja svojih zakona i drugih propisa koji uređuju pitanja odštete radnicima, te izvijestiti Međunarodni ured rada, koji će to priopćiti ostalim zainteresiranim članicama, o svim izmjenama važećih zakona i drugih propisa koji uređuju pitanja odštete radnicima.

Članak 5.

Službene ratifikacije ove Konvencije, pod uvjetima utvrđenim Statutom Međunarodne organizacije rada, priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 6.

1. Ova Konvencija stupa na snagu onog datuma kada kod glavnog ravnatelja budu registrirane ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada.

2. Ona obvezuje samo one članice čije su ratifikacije registrirane u Međunarodnom uredu rada.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu onog datuma kada njezina ratifikacija bude registrirana u Međunarodnom uredu rada.

Članak 7.

Čim ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada budu registrirane u Međunarodnom uredu rada, glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada će to notificirati svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im također notificirati registraciju svih ratifikacija koje mu naknadno priopće članice Organizacije.

Članak 8.

Uvjetovano odredbama članka 6., svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju se obvezuje primijeniti odredbe članka 1., 2., 3. i 4. najkasnije od 1. siječnja 1927. i poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurala provedbu tih odredaba.

Članak 9.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja je ratificirala ovu Konvenciju obvezuje se primjenjivati je na svoje kolonije, posjede i protektorate u skladu s odredbama članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada.

Članak 10.

Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz proizvodi pravni učinak godinu dana nakon datuma kada je registriran.

Članak 11.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 12.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.